

bære sit Ansvar, saalænge han sidder i sit Embede, og kan han ikke bære det fulde Ansvar, der er forbundet med hans Embede, maa han gaa. Denne almindelige Bemærkning er berettiget ligeoverfor denne Udtalelse af ham, og det glæder mig, at den ærede Minister er kommen til Erkendelse af, at han ogsaa har en Forpligtelse til at bære sit Ansvar. Jeg indrømmer den ærede Minister, at den Bestemmelse, der blev vedtagen ifjor angaaende Theatret, ikke er nogen Theatergrundlov. Jeg haaber ogsaa, at der kan med Tiden tages andre Bestemmelser, men jeg troede ikke, det skulde forandres saa hurtig. Da den ærede Minister imidlertid ikke vilde gaa ind derpaa, skal jeg heller ikke nærmere gaa ind derpaa. Med Hensyn til Skolefagen skal jeg udtale, at jeg er tilbøjelig til at tro, at denne Sag vil komme nærmere til Forhandling senere, men jeg er ikke enig med den ærede Minister i, at Anordningen af 1814 og heller ikke Lønningsbestemmelserne i den ere brugelige til at kunne sættes i Kraft paa en saadan Maade, at man endogsaa træffer Exempler paa, at et Sogneraad kan tilbyde en Uvidelse udenfor det Normale til dets Skolevæsen, og derefter lige mod dets Forslag faae Befaling til at lønne saaledes og saaledes. Jeg er som sagt aldeles ikke nogen Ven af den Vej, som den ærede Minister gaar, men jeg paaskjønner den Nøden, hvormed den ærede Minister udtaler, at Mistillid til Folkethinget, eller i alt Fald Mistillid til at blive enig med Folkethinget om en Vej, er en Foranledning for ham til at gaa den, altsaa i andet Fald vilde han rimeligvis ikke have gjort det. Med Hensyn til det ærede Medlem for Præstø Amtets 1ste Valgkreds (Scavenius) skal jeg bemærke, at mig har det ganske vist forundret, at han kunde faae sin Tilslutning til det ærede Medlems for Aarhus Amtets 1ste Valgkreds (Winther) Forslag til just at passe ind i Lankegangen eller navnlig Manden, som gik igjennem hele Mindretallets Fremstilling; i den Henseende skulde det dog være vanskeligt ganske at faae den til at passe. Man siger saaledes: „Flertallets Forslag maa siges at indeholde netop et Stykke af en Reform, naar det vil lade Lønningstillæg udredes af Statskassen og tillige...“. Altsaa først bliver der nævnet et „naar“, en Betingelse, og saa siger det, at man ogsaa maa tillige „hævde, at det er Kommunens Sag at yde det fornødne Lønningstillæg til Lærerne ved deres Skolevæsen.“ Fremdeles fastholder det Skolefondbetragtningen; skulde der imidlertid udkræves saa store Bidrag til Kommunernes Skolevæsen, at Byrden for Skolefondene maatte blive uforholdsmæssig stor, vilde Mindretallet finde det billigt, at der af Statskassen ydedes et ekstraordinært Bidrag (Afbrydelse). Sa, men det er først efter en Undersøgelse af hele Forholdet, at man bør yde saadan Hjælp. Hele Mindretallets Uvilling gaar ud paa, at principielt maa man ikke forstyrre det nuværende Grundlag.

Mindretallet siger: Man maa ikke lade Statskassen udrede det, men man skal lade Kommunerne bære det og blive paa det nuværende Grundlag. Jeg havde altsaa ventet, at Mindretallet efter denne Betragtning til næste Aar, naar der fra Ministerens Side forelaa tilstrækkeligt Materiale til Bedømmelse af Sagen og til et saadant Forslag, vilde have fornyet Forhandlingen, men jeg havde ikke forstaaet det saaledes, at naar vi havde en saa dygtig, jeg havde nær sagt, Sordemoder eller Fjædselshjælper for deres Tanke som det ærede Medlem for Aarhus Amtets 1ste Valgkreds (Winther), saa kunde Forslaget strax være modnet til at døbes. Det havde jeg ikke ventet, der er vidunderligt; men det er jo et lykkeligt Tidens Legn at se, at ærede Medlemmer for Aarhus Amt ere blevene saa enige som idag. Naar det ærede Medlem gjengav en Ytring af mig, saaledes som han forstod den, skal jeg bemærke, at Ytringen, fremsat paa den Maade, er ikke rigtig opsat. Jeg omtalte det Spørgsmaal, hvis Ministeren var kommen tilstede foranlediget ogsaa ved et Botum her i Salen (Afbrydelse). Ja! Ærede Herrer kunne ikke begribe, at der kan være en Forbindelse mellem Ministeriers Tilgang og Folkethingets politiske Stilling. Den Betragtning fastholder jeg til enhver Tid, og jeg vilde ikke sidde den Dag i Folkethinget som Medlem, naar jeg ikke troede, at Folkethinget havde saa meget at betyde, at der burde tages Hensyn til dets Stilling baade ved Ansættelse og Afstribelse af Ministre, men det er noget ganske Andet end det, det ærede Medlem sagde, at Folkethinget ved sit Botum indsetter og afsætter Ministre (Afbrydelse af Bri). Det ærede Medlem for Ribeens 2den Valgkreds tager feil, men han fortryder maaske sine „Sør“ til det ærede Medlem for Præstø Amtets 1ste Valgkreds (Scavenius), idet han har en Tøsele af, at naar jeg nærmere præciserer mine Ytringer, gjenkender han sig selv og sine Benner for nogle Aar tilbage i disse Ytringer. Lige over for min ærede Gjenbo for Aarhus (Winther), skal jeg sige, at han tager ganske feil, naar han tror, at jeg ikke paaskjønner hans Forslag, jeg gjentager udrykkelig, at det gjør Forhandlingerne lidt mere behagelige, lidt mere morsomme, give Anledning til, at de blive lidt livligere end ellers, naar vi faae disse Forslag stikkende ind, som Ingen har kjendt til før, som komme som Noget, der ligger i Luften, og mig har det interesseret i høj Grad at faae en saadan Antydning af det ærede Medlems politiske Stilling under de nuværende Omstændigheder. Det ærede Medlem veed jo meget godt, at vi ikke vare ganske enige i Forholdet til det tidligere Ministerium, hvis særegne Belynder det ærede Medlem er bleven kaldt, og jeg har aldrig tvivlet om, at det ærede Medlem dog politisk indtager en lignende Stilling til det nuværende Ministerium, som man sagde, han indtog til det forrige, og en Ytring for den politiske Stilling som et Medlem, der har